

HÍRNÖK

A csallóközsütörtökiek lapja

III. évfolyam 2. szám

2007. szeptember

Weöres Sándor Őszi séta

Hullt lomb illatával
esti szellő játszik.
Fenyőág-íveken
egy csillag átlátszik.
Föntebb a hegykúpok
párát eregetnek,
földig ereszkedő
ködöt teregetnek.

A csillag eltűnik
fehér lepedőben,
tán ki se villan már
az ősztendőben.
A nagy nyirkosságot
holdsarló hasítja,
majd a viharfelhő
azt is beborítja.

Erdő sűrűjében
vaksötétben állunk,
elindulunk lassan,
tán utat találunk.
Fázunk, a közelgő
mennydörgésbe veszve –
itt az ismert ösvény,
nem megyünk már messze.

Utak, járdák, lakások

A mindennapok velejárója, hogy munkánk eredményeként jó és kevésbé kellemes hírekkel kell szolgálunk embertársainknak. Nincs ez másként az önkormányzat munkájával sem: szeptember 6-án találkozott községünk önkormányzati testülete, sok ügyes-bajos dolgot tárgyaltunk meg, amelyek többsége előremutató döntést eredményezett, de voltak olyanok is, amelyek bizonyára nem váltják ki mindenki lelkesedését.

Azt hiszem, az önkormányzati testület tagjaihoz hasonlóan falunk lakossága számára is jó hír, hogy a megkezdett útfelújítások és járdaépítések október végéig befejeződnek, december végéig pedig – az önkormányzat által elfogadott ütemterv szerint – átadásra kerül két autóbusz-megálló, éspedig a Somorjai

úton és az Iskola utca végén. Testületünk ezen túl áttekintette az óvoda területén épült kútról szóló jelentést, s arról döntött, hogy az új vízforrás az épülő bérházat is ellátja majd, a vízvezeték építését egy hónap alatt befejezik, ami lehetővé teszi, hogy a bérlakásokat legkésőbb november közepéig átadhassuk, így már karácsonyra élet költözhet a falak közé. Igaz, az építkezések kapcsán a kivitelező cégek panaszát is meg kellett tárgyalnunk, amely szerint „eltűnik” az építkezési anyagok egy része, de az önkormányzat nem nyomozó hatóság, határozatot nem tudunk ezzel kapcsolatban elfogadni. Ugyanakkor sajnálatosnak tartjuk az esetet, s jó lenne, ha a csütörtökiek felfigyelnének a jelenségre és összefogással ügyelnék közösen falunk jó hírnevére.

Az önkormányzat szándékában állt, hogy segítse a nyugdíjasok étkeztetését, hiszen tud-

juk, idősebb polgáraink életkörülményein, bizony, van javítanivaló. A 321 nyugdíjasból tizenkilencen jelezték, szívesen fogadnák a közös étkeztetést és az önkormányzat hozzájárulását a kiadásokhoz. Nos, ezzel kapcsolatban volt kénytelen olyan döntést hozni a testület, amely nem villanyozta fel a képviselőket, az érintetteknek pedig bizonyára csalódást okoz. A nyugdíjasok étkeztetését ugyanis csak az iskolai vagy az óvodai konyhában lehetett volna megoldani, azok viszont már most túltelítettek, kapacitásuk 120-130 százalékra kihasználta, vagyis egyelőre nem tudunk eleget tenni 19 idős polgárunk kérésének. Segítőszándékunkról azonban nem tettünk le, s örülnék, ha ezt jó hírként fogadnák nyugdíjasaink, egyszersmind időt adnának nekünk a feltételek kialakításához.

Öry Péter, polgármester

Szülőföldem a szívem közepe

Beszélgetés Dr. Sill Aba Ferencsel, falunk szülöttével, a Ferences Rendtartomány vikáriusával, a szombathelyi Egyházmegyei Könyvtár igazgatójával.

– Főtisztelendő úr, szokták mondani, hogy minden búcsúzásban ott van a visszatérés reménye, de mint minden sorsfordító mozzanat az emberi életben, ez is kiszámíthatatlan. Szinte gyermekként került el szülőfalujából, Csallóközsütörtökből, ma, sok-sok évtizeddel az első búcsú óta immár a község díszpolgára. Ilyen visszatérésről álmodott?

– Minden embernek a szülőföldje a szíve közepe. Amíg pedig dobog a szív, minden szívhang hívószó, amely visszaszólít a szülőföldre, ha csak gondolatban is. De ezt mostanság mondom, nyolc évtizeddel magam mögött, mert igaz a kérdésben elhangzott tétel: bizony, gyerekfejjel mentem el először a falumból, még Csehszlovákiában, a harmincas években, amikor a Pozsonyi Magyar Állami Gimnáziumba jártam és nem is gondolkodtam a távollét és a visszatérés dimenzióiban. Onnét 1938-ban jöttem vissza, mert Csallóközsütörtököt az egész térséggel együtt visszaadták Magyarországhoz, de aztán megint továbbmentem, mert negyedik gimnazista koromban jelentkeztem a Ferences Rendtartományba és Esztergomba kerültem, a ferences gimnáziumba, ott is érettségiztem. De még akkor is tizenévesen tértem haza újra, mert a háború miatt meg kellett szakítani tanulmányaimat, és sokkal inkább a kor szörnyűségei foglalkoztattak, mintsem a szülőföld vonzalma. Aztán a háborút követően Magyarországra kerültem, Szombathelyre, a Ferences Hittudományi Főiskolára, majd a Budapesti Hittudományi Akadémiára, s akkor már éreztem-hallottam a szülőföld hívó szavát. A politikai helyzet úgy alakult, hogy a nyári szünidőben sem engedtek haza, a hivatalnok szó nélkül csukta rám az ablakot, amikor kérelmeztem szüleim meglátogatásának a lehetőségét. Bizony, még most is rosszul esik, ha visszagondolok lelketlen-érzéketlen tekintetere, meg arra, hogy válasza sem méltatótt. Akkor már sokszor láttam lelki szememmel a pozsonyi várat meg a Kárpátok vonulatát – a látványt, amely elem tárult, ahányszor csak gyermekkoromban kiléptem a szülői házból. És most jól esik, ha haza hívnak, ha eljöhettek, még akkor is, ha a szív hangja már leginkább a temetőben erősödik fel, amikor egykori iskolatársaim és

játszópajtásaim sírhalmánál állok, merthogy legtöbbjük már ott pihen.

– A felerősödő szívhang avagy egy egészen más, tudatos kutatói munka eredménye-e, hogy szülőfalujának tán a legmaradandóbb „emlékművet” alkotta meg? Természetesen az igen gazdag levéltári anyagot tartalmazó helytörténeti munkára, a Csütörtök mezőváros története című könyvre gondolok.

– Bizonyára mindenki átélte már olyan esemény-sort, amelyet úgy lehet jellemezni, hogy a történelem véletlen egybeesése. Nos, velem az történt, hogy 1956-ban a püspök úr megbízásából átvettem a Szombathelyi Képtalan Levéltárának a vezetését. Ugyanakkor hirdette meg a Magyar Tudományos Akadémia a helytörténeti kutatásokat. Minthogy a középkori irattárak feldolgozásához elengedhetetlen volt a latin nyelvtudás, engem bíztak meg a Vas és a Zala megyei települések dokumentumainak kijegyzetelésével és rendszerezésével, ahogy mondjuk, „kicédulázásával”. A szívhang akkor szólalt meg, amikor munkám során csütörtöki adatokra bukkantam, aztán már minden tudatossá vált. Kihasznláltam azt, hogy folyamatos kapcsolatban voltunk az Országos Levéltárral, így minden szükséges adathoz, anyaghoz hozzájutottam. És amikor már megvoltak a kutatások, elkészítettem a kéziratot, de ahogy a két magyarországi megyei kutatások publikálására nem került sor – talán pénzühiány miatt –, a Csütörtökről szóló könyvem sem jelent meg. Majd amikor már oldódott a politikai hangulat és a hatvanas években szabadabban járhattunk haza, egy alkalommal meglátogattam a dunaszerdahelyi múzeumot, amelynek az igazgatója, egy volt diáktársam, azonnal érdeklődött a munkám iránt. Természetesen neki adtam egy példányt. Erre bukkant rá Konceol László, aki a Csallóközi Kiskönyvtár sorozatot szerkesztette a múlt század kilencvenes éveiben, ő keresett meg levélben és én hozzájárultam, hogy minden ellenszolgáltatás nélkül kiadják munkámat.

– A többszöri hazatérés során tartotta a kapcsolatot az ismerősökkel, bizonyára sokat beszélgetett velük, ahogy most is sok ember

megállítja az utcán, amikor itthon van. Hogyan látta, látja a csütörtöki embereket, mit tartottak meg a „régis szép szokásokból” és mi az, ami rohanó világunk negatívumaként csapódik le a faluban?

– Bizony, a hajszoltság érződik az embereken. S ami leginkább bánt, hogy látom, mennyire kiszolgáltatottak az édesanyák, akik ha otthon maradnak gyermekükkel, elveszthetik munkahelyüket. Ezért születik egyre kevesebb gyerek. Tudom, szerte Európában így van ez, mégis azt mondom, olyan törvénykezésre lenne szükség, amely megvédi az édesanyákat, s akkor is jogbiztonságban kellene élniük, ha nem egy, hanem két, három gyereket is szülnék. Mégis a pozitívumok a döntők. A történelmi kutatások is igazolják, a falu neve is azt takarja, hogy itt már az Árpádok korában országos hírv vásárok voltak, s én is emlékszem arra, amikor tízszeresére nőtt a faluban az emberek száma, annyian jöttek a vásárokba. A falu mostani vezetése fiatal, lendületes, sok szép közösségi feladatot vállalnak, mint a Falunap, amelyre engem is meghívtak. Ugyanakkor nyitottak is mások irányába, mint vásározó elődeik, meg minden újra is. Ez jó, ez járható út.

– Mostanság Csütörtökből is sokan kelnek útra, keresik a megélhetés lehetőségét mássutt. Mit üzen nekik, mit vigyenek magukkal vándorként, hogy hazataláljanak? S mit az itthoniaknak, hogy a hazatérők otthonra leljenek, ha visszajöttek?

– Csak azt tudom mondani, hogy a szülőföld szeretete maradjon meg mindenki szívében, s az itthoniak is, a vándorlók is őrizzék azt a szellemiséget, amit a családban, a községben megtapasztaltak. És vigyázzanak anyanyelvükre, őrizzék a családi és kisközösségi szokásaikat is. Mert Szlovákia is, Magyarország is bekerült az Európai Unióba és vigyáznunk kell arra, hogy ne legyen az európai közösség olyan, mint az Amerikai Egyesült Államok, amely kulturálisan kiüresedett és jellegtelen, hanem őrizzük meg értékeinket, a szűk körben kialakult szokásainkat is, mert akkor marad Európa egy színes paletta.

Neszméri Sándor

Szent Kereszt, egyetlen reményünk ...

A keresztet az egyház történelmében mindig együtt említették a szenvedés vállalásával. Avilai Szent Teréz erről azt mondja: „A kereszt a mi nagy nevelőnk, és ha hiányzik a kereszt az életemből, akkor félek, hogy elfeledkezett rólam az Isten”. A mostani Szentatya, XVI. Benedek pápa amikor megkérdezték tőle, miért sebezük a gyerekek lelkét az iskolák falára kitett kivégzőeszköz, a kereszt látványával, a következőt mondta: „A kereszt az iskolafalon borzasztó dolog, mert megmutatja, mire képes az egyik ember a másikkal, ugyanakkor áldott eszköz, kincs, mert azt is megmutatja, hogy mindezek ellenére mire képes az Isten az emberért.” A kereszt Isten szeretetének, az ember felé kiáradó élő szeretetének jele, egyben nagy kegyelmek forrása. A keresztfa azért is értékes, mert Jézus Krisztus szenvedésének, de még jobban a sátán felett aratott győzelmének a jele. A kereszt felmagasztalása így egyben Krisztus győzelmének felmagasztalása is.

„A Szent Keresztnek dicséretéről, hatalmáról szóljunk,

nagy erejében kik igazán bízunk” — mondja az egyik, szent keresztéről szóló énekünk (ÉE 294). A keresztet, a megváltás eszközét az itteni egyházközség hívei nagy szeretettel ünneplik. Ez többek között azért van, mert az itteni közösség nemzedékről nemzedékre ápolja az ösök tiszteletét, mely a Szent Kereszt felé irányul. S ugyanakkor a valamikori körkáporna, mely a templom mellett állt ennek a tiszteletnek az alapja volt.

Találóan fejezik ki Szent Ágoston szavai: Forog a világ, de áll a kereszt („Stat crux, dum volvitur orbis”). Áll a kereszt... Csak Isten nem változik, csak Krisztus keresztjének megváltó értéke nem apad ki. Áll a kereszt, s arra figyelmeztet bennünket, hogy tudjunk megállni rohanó világunk körforgásában, problémáink, gyötrelmeink közepette. Ezen a kereszten Krisztus mint Isten végtelen szeretetének és irgalmának apostola mutatkozik be nekünk. Krisztus keresztje, az üdvhozó kereszt jele a világtól való elszakadásnak, jele a fölfelé haladásnak, az egyre szellemibbé válásnak, a végső célnak, az örök életnek, melyet bizakodva várunk.

A szent keresztfa dicsőítésének liturgikus ünnepe azért került szeptember 14-ére, mert a hagyomány szerint 335. szeptember

13-án találták meg a szent keresztet, és másnap, 14-én először mutatták meg a népnek, felemelték, felmagasztalták.

A kereszthez, a keresztre nagyon nehéz út vezetett. A kereszthez, oda, a csúcsára, a mi utunk sem könnyű, problémamentes út. Nekünk is végig kell járnunk a magunk keresztútját, amelyen az Isten állít nekünk különböző stációkat. Ezek az állomásokon sokszor bukdácsolunk, talán el is esünk, de az Úr sohase hagy el, mindig küld Simonokat és Veronikákat, Anyát ad mellénk, s maga mutat példát, hogyan juthatunk fel a „szent hegyre”.

Ennek ellenére a kereszt nem a szomorúság szimbóluma, nem a tilalom fája és az elfojtás eszköze. Sokkal inkább egy nagyszerű cél, amelyet önmagunkon túljutva el fogunk érni. A kereszt nem valami embertelen dolog, hanem emberfölköti. Ezért a kereszt-

tény ember nem elájulni akar a kereszt árnyékában, hanem föl akar jutni vele a fénybe, a kereszt fényességébe.

Áll a kereszt — ez reményteli bizonyosság! Szüntelen előttünk van, hogy betöltse a híd szerepét Isten és miközöttünk. Csakis tövébe leborulva tud elfogadni és magához ölelni bennünket szerető Istenünk. Íme, a kereszt botránya, balgasága, de egyben nagysága és diadala. Rajtunk áll, milyen szemszögből nézünk rá, közelítünk hozzá. Ha olyan bizalommal tekintünk rá, amilyen-nel — ahogy az Olvasmányban hallottuk — a választott nép tekintett a felfüggesztett rézkígyóra, mi is életben maradunk. Örök életre ébredünk, ha a kereszt fényében, a keresztől vezetettve rendezzük gondolatainkat, szavainkat és cselekedeteinket.

Áll a kereszt, Krisztus világmegváltó keresztje. Ez Isten irántunk való végtelen szeretetéről tanúskodik, aki annyira szeretett bennünket, hogy Fiát adta váltságunkért. A kereszt a dicsőségbe való felemelkedés jele, a keresztény ember ismertetőjele, a keresztény jogcíme a dicsekvésre. „Nekünk a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjében kell dicsekednünk: abban van üdvösségünk, életünk és feltámadásunk, az váltott meg és szabadított meg minket” — mondja az ünnep szentmise szövege.

A kereszt fája az élet fája, a kereszt, amelyet hordoz a hívő, jele annak, hogy meghal a világnak, hogy új életet kezd. A keresztény ember a kereszttségben Krisztussal együtt keresztre feszítettett, hogy Istennek éljen.

A II. Vatikáni Zsinat *Gaudium et Spes* lelkipásztori konstitúciója azt mondja, hogy: „A keresztény ember — ez magától értetődik — kénytelen, sőt köteles is, sok gyötörődés közepette küzdeni a rossz ellen, és el kell szenvednie a halált is, de reményből merített erővel a feltámadás felé menetel, hiszen a húsvéti misztériumban részesedett, és Krisztus halálához hasonul.” A testi és lelki fájdalom türelmes elviselése a szüntelen menetelést jelenti a feltámadás felé. Szüneteseink és gyötörődéseink által is, melyek a feltámadást eredményezik.

... hogy értelmet kapjanak a szürke hétköznapiak!

A hosszú szünidő után elkezdődött a 2007/2008 – as tanév. Lehet, hogy sok tanuló sajnálja, hogy nem folytatódhat tovább a viszonylag gondtalan nyári pihenő, reggel fel kell kelni, több a kötelesség, tenni kell a dolgát. Ilyenkor a legjobb arra gondolni, hogy az önfelelt, gondtalan pihenésnek pont a munkával töltött, látszólag szürke hétköznapiak adnak értelmet. Ha ezek nem lennének, akkor értékelni sem tudnánk a megérdemelt szabadságot. Tanulóinknak a tanévnyitón annak a kisfiúnak a példáját hoztam fel, aki megirigyelte a folyton a hús árnyékban heverésző kutya dolgát. Kérte édesapját, hadd csinálhassa azt, amit a kutya. Teljesült is a vágya, de ebédre megkapta a dolgozó testvérei ételmaradékát, a csontokat. Ha az élet sokszor adottságokban, szorgalomban, lehetőségekben és – bizony – szerencsében nem egyenlően méri ránk az adagokat. A kutya történet nemcsak kézzel megfogható, sokszor meg nem érdemelt jobb ébédről, autóról, házról szól, hanem arról is, hogy életünkben vagy azon túl az igazán fontos és lényeges dolgokban mindig eljön az igazság pillanata. Az adottságait nem értékelő, lehetőségeit nem becsülő műveletlen és érzéketlen emberhez nagyon nehezen jut el az értelmes gondolat, teljesítményen alapuló megelégedettség és a szeretet. Ez nem kis felelősséget ró ránk – magunkkal és másokkal szemben is. Kollégáimmal együtt az előttünk álló tanévben is az lesz a feladatunk, hogy a feltételeink szerint megadjuk a lehetőséget diákjainknak az értelmi és érzelmi gyarapodásra. Mi, pedagógusok választottuk ezt a szakmát, ezért kapjuk a fizetésünket, ezért kötelességeink vannak a tanulókkal, a szülőkkel és a közösséggel szemben. Úgy tapasztalom, hogy sok szülő észre veszi és értékeli

munkánkat. Természetesen mi sem vagyunk egyformák. Iskolánk mindig tárt ajtóval várja a segítő ötleteket, észrevételeket, hiszen az a normális, hogy az édesanya vagy édesapa ismeri legjobban gyermekét, igényeit – és a lehető legnagyobb mértékben teljesíti a gyermekével szembeni kötelességeit.

A nyári szünidőben felkészültünk az új tanévre. Kifestettük a konyhát, kijavítottuk a festést a tavaszi szünetben betett új ablakok körül. Kicseréltünk két radiátort iskolánk szülői szövetségének anyagi támogatásával.

A Pázmány Péter Alapítványtól nyert pénzből megvettük tanulóink taneszközeinek egy részét. Augusztusban a takarító nénik nagytakarítást végeztek, amely egy egész hónapos akció volt. Valacsay Péter mérnök úr szponzori támogatásával hozzájutottunk hat íróasztalhoz, amelyek sokkal esztétikusabbak és jobbak a lecserélteknél.

A tantestületi karban is változások történtek. Elment tőlünk a volt kilencedikesek osztályfőnöke, Kovács Lajos, a napköziben helyettesítő Szabó Erzsébet és Török Edina, aki a szülési szabadság után más iskolában folytatja pályafutását. Új kollégákat is fogadtunk: Méry Beátát, az ötödikesek osztályfőnökét, a felső tagozat matematikusát, Puha Nellit, aki az egyik napközis csoport vezetője lett, valamint Orbán János kémia-fizika szakos tanárt. A távozóknak megérdemelt jó pihenést, illetve sikeres további munkát kívánunk, az újonnan érkezőknek pedig jó beilleszkedést remélek.

Az első osztályban 17 kis elsős kezdi el a tanulmányait Bogár Olga tanító néni segítségével. Mivel napköziseink száma az idén is meghaladja a 30-at, ebben a tanévben is két csoportunk lesz. Már szeptember legelején kiderült, hogy többen, mint százan jelentkeztek iskolai ebédre. (Szlovák és magyar iskolából közösen.) Jó ez, de gond is. Jó, mert ennyi tanulóknak és pedagógusnak biz-

tosítunk minőségi és olcsó meleg ételt. Gond, mert az iskolai konyhánk felszereltsége és személyzete a működőképesség határán van.

Eddig minden tanévben sikerült javítanunk az iskolánk állagán. Leginkább Csallóközcsumörtök polgármesterei és képviselő testülete segítségével, de a felújításokban voltak kívülről érkező pályázati pénzek is. Fokozatosan cseréltetjük le a sokkal energiatakarékosabb radiátorainkat, hűtőinket és ablakainkat. Az iskola szülői szövetsége segítségével, vagy a fenntartásból megspórolt pénzekből minden évben vettünk egy-két osztálynak új padokat, székeket. Látok rá reményt, hogy ez a folyamat most is folytatódhat. Célunk az, hogy pár éven belül minden osztályban új bútorok legyenek, a maradék nagyon rossz állapotban lévő öreg ablakaink és ajtóink is ki legyenek cserélve, hiszen iskolánk állaga nem maradhat a jelenlegi, mert az a visszafejlődést eredményezné.

Véleményem szerint egy iskola életében mégis a nem túl látványos jó minőségű, folyamatos és nyugodt munka jelenti a sikert. Elsősorban erre kell és érdemes koncentrálni. Az élményalapú oktatás-nevelés és közösségformálás céljából fontosnak tartom továbbá a színház-, múzeum- és városlátogatásokat, osztálykirándulásokat. Kollégáim szervezésében ezekre az idén is sor kerül.

Bízom benne, hogy az előttünk álló tanévben a pedagógusok és a szülők együttműködésével tanulóink a lehető legjobb eredményeket érik majd el, de fontos az is, hogy szeressenek iskolába járni, hogy sok sikerben és kevés kudarcban legyen részük.

Mészáros Péter,
igazgató

A fiatalokra épít a Csemadok

A Csemadok csallóközsütörtöki alapszervezete már hosszú múltra tekint vissza, bár a szervezet munkája az utóbbi időben megváltozott, átalakult. Ennek több oka is volt, van. A szervezet alapítótagjai, akik hosszú évtizedeken át szívvel-lélekkel tevékenykedtek a magyar kultúra és művelődés háza táján, már elfáradtak, sőt, többen, sajnos, már nincsenek is az élők sorában. A megváltozott társadalmi körülményekben az emberek rohannak, kevesebb idő jut a szervezet önkéntes munkájára. A szervezet ugyan jelenleg is 80 - 90 tagot számlál, ezek többsége azonban csupán tagsági bélyeggel rendelkezik.

Ezért a szervezet vezetősége új tervet dolgozott ki, s tevékenysége leginkább az iskola korú gyerekekkel való foglalkozásokra épül. Fontosnak tartottuk, hogy a gyerekek megismertessük falunk múltját, a népi hagyományokat, mesterségeket, ezért hoztuk létre a Csemadok helyi szervezetén belül a Játékvár Játsszóházat. Immár harmadik éve sikeresen foglalkozunk olyan programok kidolgozásával és megvalósításával, amelyek-

nek a célja a csallóközsütörtöki gyerekek szabadidejének hasznos kihasználása. Ezért szombatonként kilenctől délig foglalkozásokat szervezünk iskolás korú gyerekeknek. Az érdeklődés a foglalkozások iránt – szerencsére – folyamatos.

A nyár, a vakáció és a pihenés ideje, a Játékvár Játsszóház a nyárra két részből álló programot dolgozott ki a gyerekeknek. Ezekkel a programokkal igyekeztünk kellemesebbé tenni a kikapcsolódás és pihenés idejét.

Júliusban öt napon át az iskola udvarára várunk a gyerekeket, ahol különböző kézműves technikákkal ismerkedhetnek meg. Nagy volt a foglalkozások iránt az érdeklődés, hiszen naponta 35-40 gyerek látogatott el a Játékvárba. Többek közt gyöngyözhetnek, képet készíthetnek, kipróbálhatták ügyességüket a szalvétatechnikában. Legnagyobb sikere a különféle batikolási technikáknak és a lángossütésnek volt.

Az utolsó napon versenyekre hívtuk a falu apraját-nagyját. Egy tíz állomásból álló pályán kellett végigmenni a tanulóknak,

ahol ügyességi feladatokat oldottak meg. A verseny eredményhirdetésekor oklevelet és értékes jutalmakat adhattunk át a gyerekeknek, amelyeket falusi vállalkozók biztosítottak.

A Csemadok második nagyszabású nyári eseménye a kézműves tábor volt, amelyet már második alkalommal sikerült megvalósítani. Az idén Dubovára szerveztük a tábort, a szervezési munkát megkönnyítette a falu polgármesterének, valamint a képviselőtestület tagjainak a pozitív hozzáállása és támogatása.

Huszonhét gyerekek tudunk élményekben gazdag hetet nyújtani. A kézműves foglalkozások mellett több túrára is lehetőség volt, ellátogattunk többek között Vöröskőre is.

A nyár már lassan mögöttünk van, az őszi terveink között szerepel egy versenyekkel egybekötött sportdélelőtt, melyet „Vidám sulikezdes” néven hirdettünk meg.

Késő őszi szervezünk egy budapesti kirándulást, amely során szeretnénk megtekinteni a Titanic történetét bemutató kiállítást is. Az évet Mikulás ünnepséggel és évzáró tagsági üléssel szeretnénk befejezni.

Sill Zsuzsa

A CSÜTÖRTÖKIEK SZENT JAKAB POLGÁRI TÁRSULÁSA

A polgári társulás megalakításának ötlete Nagy Tibor és Valacsay Szilveszter baráti találkozásán született 2004 novemberében. Ahogy mondani szokás, az ötletet tett követte s rövidesen egy szervező bizottság alakult Kolláth Kornélia, Pfundtner József, Feketevízy Erika, Takács Márta és Labuda Erzsébet részvételével. A polgári társulás végül 2005. február 11-én alakult meg hivatalosan, mikor is kézhez kapta a bejegyzésről szóló okiratokat. Természetesen ezt megelőzően már a szervező bizottság kidolgozta az alapokmányokat, mint az alapszabályzat, működési terv, stb. Már az első héten több mint 20 tagja volt a társulásnak. A társulás kezdettől fogva szorososan együttműködik főtisztelendő Parák atyával, s a közös erőfeszítések egyik eredménye az egyházközség sikeres pályázata volt a Miniszterelnöki Hivatalnál. Az első komoly megmértetést a Falunap keretében megvalósított szabadtéri szentmise megszervezése jelentette, melynek főcelebránsa Paskai László bíboros volt, aki községünk szimbólumait is megáldotta az alkalom-

ból. A népi tradíciók megőrzése terén az első a gáncsi főző tanfolyam volt, melynek 16 résztvevője volt Sill Ilnoka néni vezetésével, majd egy magas színvonalú hidegkonyha-tanfolyamot sikerült szerveznünk Lelkes Ivett vezetésével, több mint 20 résztvevővel.

2006-os Falunap előestéjén, a szentmisét követően a társulás tiszteletbeli tagjává fogadtuk falunk szülöttjét főtisztelendő dr. Sill Aba Ferencet. Még ez év októberében meglátogattuk az atyát Szombathelyen egy közös kirándulás keretében.

2007 elején komoly „önpropaganda” akcióba kezdtünk, ugyanis ekkor váltunk jogosulttá az adó 2%-ának fogadására. Hála a nagylelkű adakozóknak társulásunk számlájára ezen a címen 119 104 korona folyt be. Szeretnénk a Hírnök hasábjait kihasználni arra, hogy minden adakozónak hálásan megköszönjük adományukat és a további munkájukhoz Isten áldását kérjük. Céljaink közül a legfontosabb, hogy ezt az összeget pályázatok útján tovább gyarapítsuk, majd falunk büszkeségének

- templomunknak - méltóbbá tételére fordítsuk. Gondolunk itt többek között az Agg harang és a toronyóra felújítására, melyekről már az 1634-es vizi-táció is említést tesz. Ehhez szervesen kapcsolódna a torony alatti helységek muzeummá alakítása is. E szándékaink megvalósításához továbbra is várjuk mindenki segítségét.

Még ez év október 6-án kirándulást szervezünk Brunnbe, majd december 1-én, az adventi időszak kezdetén egy nagyszabású rendezvényre hívjuk községünk lakosságát, és mindazokat, akik elszármaztak tőlünk, de falunkért dobog szívük. Falunk központjában egy nagyméretű adventi koszorút készítünk, amely mellett minden érdeklődő készíthet magának is egy koszorút, majd december 15-én a templom mellett egy életnagyságú betlehem kialakítására hívjuk meg a falubelieket, bízva abban, hogy a Szent Jakab Polgári Társulás jóvoltából az év utolsó napjai a krisztusi szeretet és a kölcsönös tisztelet jegyében telnek majd.

N.T.Ó.P.

Összefogás a Falunap sikeréért

Vasárnap volt, az idei Falunap „másnapja”. Már „takarító szolgálatként” ténferegünk egyik segítőtársammal a községi hivatal környékén, amikor megszólal: „Te Laci, mikor is kezdtük? Tavalyelőtt?” Hirtelen magam sem tudtam a választ, hát megnéztük a Meghívót, s szinte hitetlenkedve láttuk, az, bizony már az V. alkalommal megrendezett – és akkor, ugye, nyugodtan mondhatjuk: hagyományos – Falunapra szól, amelyre 2007. július 27-én és 28-án került sor.

Miért Falunap, ha két napig tart? Hát igen, jó kérdés, de a magyarázat egyszerű: nagy megtiszteltetés érte idei rendezvényünket, elfogadta meghívásunkat falunk neves szülőtte, Dr. Sill Aba Ferenc, a szombathelyi Ferences Rendtartomány vikáriusa, a Csütörtök mezőváros története című könyv szerzője. Ezt használtuk ki arra, hogy a szombati „hivatalos” programot már pénteken „megkezdjük”, és pedig egy szentmisével, amelyet nagytiszteletű szülötünk celebrált. A szentmisét beszélgetés követt a főtisztelendő atyával a község háza pinchehelyiségében, ahol a hallgatók – köztük cserkészeink népes csoportja – a Mérey családról és templomunkról tudhatak meg sok-sok érdekességet.

Na meg aztán ahhoz, hogy a „hivatalos” Falunapon felszentelhessek községünk legújabb emlékhelyét, a Kopjafát, szükséges volt annak felállítása is. Hát erre is pénteken került sor a polgármester, az önkormányzati képviselők és falunk segítőkész polgárai jóvoltából. A kételkedők kedvéért jegyzem meg: kizárólag „nem hivatalosan”, ne hogy „kétnapos” legyen a Falunap!

Szombaton aztán már a kora reggeli órákban megkezdődtek a munkálatok. A szabadtéri szentmise előkészületeit és a tér díszítését a csallóközségi Szent Jakab Társulat vállalta magára. A délelőtti szentmisét plébános urunk Parák László celebrálta, de nem akármilyen vendégek segítettek a lelkipásztorunkat, hiszen újra együtt imádkozhattunk Dr. Sill Aba Ferenc vikárius úrral, illetve Zsidó János esperes és Puss Sándor plébános urakkal. A szentmise végeztével a hívők és a falu lakói számos vendégünkkel egyetemben a község háza elé vonult, ahol az idei Falunap talán legfontosabb eseményére került sor: a kopjafa-avató ünnepséget Őry Péter polgármester nyitotta meg, az ősi idők idézé emlékművet pedig Parák László tisztelendő úr szentelte fel, természetesen a főtisztelendők jelenlétében, akiket zászlós fel-

vonulás kísérte a szabadtéri szentmise helyszínéről az egyre inkább parkká fejlesztett kis térre.

Délután aztán olyan program várta a csütörtökieket és a községünkbe látogató érdeklődőket, amely a szó legszorosabb értelmében a nézők apraját-nagyját egyként elképréztatta. Az „ attrakció ” a csallóközsütörtöki óvodások műsorával kezdődött, amelyen még a Falunap „ házigazdája ”, Molnár László, a pozsonyi Pátria Rádió jónevű munkatársa, konferansziénk is meghatódott. A legkisebbek szereplése után került sor az Aranykert bábszínház előadására, amely megállta volna a helyét még az országos Duna Menti Tavasz versenyén is. Ezt követően mutatkozott be – első alkalommal fennállása óta – falunk legújabb büszkesége, a nyugdíjasok 12 tagú éneklő csoportja, hivatalos nevén a Csallóközsütörtöki Dalos Kör, amely a régműltből ismert, de napjainkban is énekelt népdalokat adott elő.

Nyugdíjasaink fellépését követően nem mindennapi látványosságot várt a Falunap résztvevőire. A soproni Zanshin Aikido egyesület harcművészeti be-

mutatót tartott, olykor lélegzetelállító mutatványokkal szórakoztatva a közönséget. Még jó, hogy őket egy sokkal békésebb műfaj követte: Rigó Mónika, a roma énekesnők koronázatlan királynője és táncsoportja lépett fel, s műsorukat látva egyáltalán nem csodálkoztunk, hogy nincsenek szűkében a fellépési felkéréseknek. Az esti órákban a CSIGAHÁZ SZELE zenekar dalai csendültek fel fel a falu főterén felállított színpadon, Gasperek Ferenczel az élen, aztán következett a sztárvendég fellépése, a magyarországi UNITED zenekar előadása BARNEY, azaz Pély Barnabás vezetésével. A csallóközsütörtöki Tűzangyalok előadása már éjszakába nyúlóan kápráztatta el a közönséget, pedig a java még hátra volt: a várva-várt, hajnalhasadtáig tartó utcabál, amelyen a „ talpalávalót ” a csallóközsütörtöki HFJ zenekar biztosította. Aki hajnalig ropta a táncot, biztosan belefáradt, de biztosan nem bánja, hogy részese volt az idei Falunapnak. Mert jó volt részt venni a Falunapon, mert jó volt, hogy volt Falunap. Az idén is, immár ötödikször. Jöhet a következő!

Pronay László

Falunapunkat anyagilag támogatták:

Kiss Milán – építőanyag kereskedés

Tóth Sándor – festő

Sill Frigyes – klíma és hűtőtechnika

Hamar Norbert – Segafredo Klub

Őry Arpád – étkeztetés

Veréb Imre – villanszerelés

Stermenszky Zoltán – Rormaring kft.

Horváth Zoltán – HOFA fűrésztelep

Vajasvata

Kocsis Sándor - vendéglátó

Németh Lift kft.

Colorstav Team kft.

Külön köszönet a segítségért:

Posvancz Alfréd

Szabados Katalin

Varga György

Šimková Júlia

Új emlékhely

Az idei Falunap alkalmából adtuk át és szenteltük fel községünk új emlékhelyét, a kopjafát, amelyet a csicsói farfaragó, Nagy Géza készített el önkormányzatunk megbízása alapján.

A kopjafán a csallóközi néprajzi motívumok mellett számos olyan elem található, amely kimondottan falunkat jellemzi. A dátum — 1217-2007 — talán egyértelmű, az első szám a falunkról szóló első írásos emlék éve, a második a kopjafa felállításának ideje. A hal, a nád és a víz ábrázolása utal arra, hogy egykoron lápos terület volt községünk katasztere, a sarló és a gabona már napjainkra emlékeztet, azaz arra, hogy mezőgazdasági jellegű térségben élünk.

Községünk címerét — Szent Jakabbal — már mindenki ismeri, ahogy a turulmadarat is, amely nemzetünk ősi jelképei közé tartozik. A pallos arról árulkodik, hogy Csütörtök a középkorban igen jelentős szerepet játszott a térségben, olyan mező- és vásárváros volt, amelynek a király akasztási és pallosjoggal is felruházott.

PHOENIX LEMEZBEMUTATÓ!

2007. szeptember 29. 19.00 Csallóközsütörtök

Fellépők: POKOLGÉP, Raff II, PHOENIX, Undermind, This no all

Belépő: 150,-Sk

+ meglepetés vendégek!!!

Szülőfalunk elnevezéséről

A község elnevezését a vásártartás régi joga magyarázza. Hogy mi volt eredetileg az itt megtelepült falu neve – ezt írásos adatok híján nem tudjuk. Az írásbeliség ugyanis csak a megtelepedést követő századokban, tehát viszonylag későn alakult ki. III. Béla király (1173-1196) rendelte el hivatalosan, hogy a jogügyleteket írásba foglalják, de még ezután is csak a gazdagabb birtokosok éltek vele. A többség megelégedett a szájhagyománnyal, amit szükség esetén a szomszéd birtokosok tanúvallomásával erősítettek meg.

A községnevek kialakulása nem minden esetben azonos korú a megtelepedéssel. Kezdetben nemcsak egy helység pontos földrajzi helye, de neve is nyomtalanul megváltozhatott. A Csütörtök helységnev kialakulása a Szent László király korát követő évtizedekre tehető. Az első oklevelekben, amelyek a község nevét megőrizték számunkra a CHETURTHUC, CHETURTUJHEIL, CHETERTEKHEL, VILLA LIUPOLDI, LEOPOLDSORF illetve oppidum CHETERTEK névváltozatok jönnek elő.

Feltételezésünk szerint a település ősi, eredeti neve eltűnhetett. A régi név eltűnése és a vásártartásra utaló új elnevezés keletkezése arra az időre tehető, amikor a vasárnapi vásártartást – királyi rendeletre – fölváltotta a hét egyik napján tartott hetivásár. A vásártartás napja e

helységben a csütörtök lett. A keresztény hitterítés után, amely e területen jórészen szláv papság közreműködésével történt, a hét egyes napjait szláv jövevényszavakkal helyettesítették. Ilyen úton-módon alakulhatott ki a község elnevezése, amely írott forrásokban kezdetől fogva Csütörtök, Csütörtökhely változatban szerepel.

Templomunk eredetéről

A csütörtöki román templomot minden bizonnyal a Szentgyörgyi család építtette. Erre joggal következtethetünk abból az oklevélből, amely 1333. július 9-én kelt, és amellyel a Pozsonyi Káptalan jelentést küldött a királynak a csütörtöki vámjövödelem megosztása tárgyában. Ez az oklevél említi először a templomot, amely plébániai templom, és használatára fölött a Szentgyörgyi család dönt: „*Tudott dolog, hogy Chuturtuk község (villa) nyugati része, (ház)sora Sebes mesternek jut, ugyanannak keleti része magának Péternek, és jóllehet Péter részén fekszik a templom, mégis mindkét rész hívőinek közös plébániai temploma legyen.*“ A kegyúri jognak ez a határozott érvényesítése kétségtelenné teszi, hogy a Szentgyörgyi családnak a templom építéséhez köze volt.

Sill Ferenc:

Csütörtök mezőváros története

A helyi labdarúgó szakosztály új vezetősége

Veréb Károly — elnök
Czíferi János — alelnök
Franó Ferenc — alelnök

Tagok:

Almási Tibor
Balla Vilmos
Csintó József
Holocsi Attila
Ifj. Kállay Tamás
Koller Tibor

Edzők:

Felnőtt csapat:
Id. Kállay Tamás
Ifjúsági csapat:
Franó Ferenc
Kölyökcsoport:
Ifj. Kállay Tamás

Elköltöztek falunkból

Rózsa Zsuzsanna (Somorja)
Rózsa Vanessza (Somorja)
Rózsa Nikoletta (Somorja)
Soňa Slováková (Bratislava)

Bejelentkeztek községünkbe

Juraj Kohút (Bratislava)
Kristína Sollárová (Nitra)
Nikoleta Sollárová (Nitra)
Tamara Vitteková (Trenčín)
Helena Molnárová (Bratislava)
Jozef Molnár (Bratislava)
Peter Molnár (Bratislava)

Véradóink

Lazík Károly
Noszek Tivadar
Lelkes József
Nagy Norbert
Nagy Erzsébet
Nagy Péter
Nagy Ernő
Hamar Blanka
Hamar József
Mamar Tímea
Hamar Flórián
Vízent Péter
Mészáros Gábor
Kállai Zita
Nemecz János
Író László

Fájdalommal búcsúztunk tőlük

Lidi Julianna (2007.7.12.)
Kuki Vlasta (2007.8.7.)
Kuki József (2007.8.8.)
Kállay Erzsébet (2007.9.9)

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökiek lapja. Kiadja a Csallóközcsütörtöki

Polgármesteri Hivatal, felelős kiadó: Óry Péter, polgármester. Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor. E szám munkatársai: Czíferi János, Mgr. Mariana Jurašiová, Mészáros Péter, Nagy Tibor, Óry Péter, Parák László, Pronay László, Sill Zsuzsanna. Műszaki szerkesztő: Németh Árpád
Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeket, valamint a közlésre szánt írásokat kedves olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le a felfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov. Vydáva Obecný úrad Štvrtočan na Ostrove,

zodpovedný vydavateľ: Péter Óry, starosta. Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri. Na tomto čísle spolupracovali: Ján Czíferi, Mgr. Mariana Juriášová, Péter Mészáros, Tibor Nagy, Péter Óry, László Parák, László Pronay, Zsuzsanna Sill. Technický redaktor: Árpád Németh
Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003
Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

Reményteli csapatépítés

Az ötödik, hatodik hely megszerzésében bízik a labdarúgó bajnokság végén Veréb Károly, a szakosztály új, augusztusban megválasztott elnöke. Mind a felnőtt, mind az ifjúsági csapat esetében reálisnak látja a célt, még akkor is, ha a felnőtt csapat nem úgy kezdte az idényt, ahogy azt sokan szerették volna. Az elnök azonban reálisan látja a helyzetet: "Gyakorlatilag új csapatot építünk, a huszas keretben nyolc új játékosunk van, zömmel hazai nevelésű fiatalok. A csapat játéka tetszetős, ezt még ellenfeink is elismerik, csak mindig közbecsúszik valami hibácska, hol a védekezésben, amit azonnal góllal büntetnek az ellenfelek, avagy egy szép támadás után csúszik kis hiba a befejezésbe, így elmaradnak a gólok. Idő kell a csapatnak! Van időnk, hiszen az új vezetőség egyértelművé tette, hogy nem kívánunk mindenáron feljebb jutni egy osztállyal, a csapatépítésre két, három évet szánunk" – állítja Veréb és hozzáteszi: „Ha akkorra olyanná érik a csapat, hogy valóban a legjobb lesz a mezőnyben és érett a feljutásra, nem gördítünk akadályt a továbblépésre. De annak nincs értelme, hogy ügyeskedéssel feljus-

sunk, és aztán pofozógép legyünk és kiessünk." Az elnök szerint a feljutásnál fontosabb, hogy stabilizálódjon az egyes csapatok játékoskerete. A csütörtöki szervezetnek egyébként jelenleg 80 regisztrált játékos van.

„Hiányzik az öt év, amikor nem volt ifjúsági csapatunk. Gyakorlatilag Csütörtökben jelenleg nincs a 24-30 éves nemzedékben játékos, ha csak véletlenül valahol a szomszédos falvakban vagy távolabb a szülőfalutól nem lett azzá. Az ezredforduló éveit még érezni fogjuk, ugyanakkor optimizmussal tölthet el bennünket, hogy most már kölyökcapatunk is van, azt mondhatom, hogy az utánpótlásnevelésben szervezésileg és szakmailag szinte ideális viszonyokat sikerült kialakítanunk, s egyelőre anyagilag is bírjuk: pénzühiány miatt még a legkisebbek esetében sem kellett lemondanunk mérkőzést." Ezt már Cziféri János teszi hozzá az elnök gondolataihoz, aki azt is elmondja, már csak arra lenne szükség, hogy a fiatal játékosok szülei, rokonai, meg általában a futball szerelmesei nagyobb figyelemmel kísérnék a „gyerkőcök” munkáját-tudását, hiszen a biztatásra, az elismerésre

nekik is szükségük van, nagyobb kedvvel edzenek és játszanak, ha a család is figyel rájuk.

A sportszervezet új vezetősége egy emberként állítja, hogy a falu vezetése részéről élvezik a támogatást, ami – s ez nagyon fontos – nemcsak erkölcsi formában mutatkozik. Az önkormányzat költségvetési keretéből éves szinten 240 ezer koronát juttat a szervezetnek, ezen kívül még „állja” a futballpálya fenntartásával kapcsolatos kiadásokat is. A klub vezetői a belépti díjakból és szponzori támogatásokból további mintegy 240-250 ezer koronával tudják „gazdagítani” a szervezet kasszáját, ami Veréb Károly szerint a járási első osztályban elégséges anyagi forrás. A klub vezetői egyébként elkötelezték magukat a fair-play mellett. Azt mondják, ők is hallottak arról, hogy több csapat is megpróbál „trükközni” a pályán kívül befolyásolni valamilyen módon az eredményeket, de ennek szerintük nincs értelme. „A foci játék, amelyet azért találták ki, hogy játékos és néző egyként jól szórakozzon. Ezt a célt próbáljuk szolgálni” – zárta beszélgetésünket a klub új elnöke. **N.S.**

Felnőtt csapat

2007.augusztus 12.

Bacsfa B – Csallóközsütörtök **5:2**

2007.augusztus 19.

Csallóközsütörtök – Ekecs **1:1**

g. Sobolič Tomáš

2007.augusztus 26.

Nagyabony – Csallóközsütörtök **1:2**

g. Čeliga Patrik (83.), Varga Ladislav (85.)

2007.szeptember 2.

Csallóközsütörtök – Lég **2:3**

g. Hromada Ladislav (22.), Čeliga Patrik (72.)

2007.szeptember 9.

Kisudvarnok – Csallóközsütörtök **2:5**

g. Müller Mária (7., 32.), Varga Blažej (45., 55.), Hromada Ladislav (9.)

1. Družstevník Okoč-Sokolec	5	4	1	0	18:5	13
2. Družstevník Báč	5	4	1	0	12:2	13
3. TJ Lehnice	5	4	0	1	12:5	12
4. N Š N Atyp Kostolné Kračany	5	4	0	1	10:9	12
5. ŠM Janíky	5	3	0	2	14:11	9
6. FK Zlaté Klasy	5	3	0	2	13:16	9
7. FK Baka	5	2	2	1	7:3	8
8. Družstevník Kráľovič. Kračany	5	2	1	2	10:9	7
9. ŠM Štvrťok n/O	5	2	1	2	12:12	7
10. SC Čenkovec	5	2	1	2	7:8	7
11. Dynamo Blatná n/O	5	2	0	3	8:14	6
12. FC Vydrany	5	1	1	3	6:10	4
13. ŠK Rohovce	5	1	0	4	5:10	3
14. Družstevník Holice n/O	5	0	2	3	6:12	2
15. Družstevník Velké Blahovo	5	0	1	4	3:9	1
16. MFK Malé Dvorníky	5	0	1	4	6:14	1

Ifjúsági csapat

2007. augusztus 11.

Alistál-Csallóközsütörtök **6:3**

g.l. Almási Tamás, Sipos Dezider, Hajdú Ladislav

2007. augusztus 19.

Csallóközsütörtök – Ekecs **7:0**

g.l. Leto-Jozaniak Ondrej (4., 20., 33.), Lago Dušan (69., 80.), Rigó Nikolas (25.), Hajdú Ladislav (85.)

2007.augusztus 25.

FK Nagymagyar – Csallóközsütörtök **4:1**

g.l. Mogrovics Peter (70.)

2007. szeptember 2.

Csallóközsütörtök – Lég **1:3**

g.l. Leto-Jozaniak Ondrej (60.)

2007 szeptember 8.

Kisfalud – Csallóközsütörtök **5:0**

1. FK Zlaté Klasy	5	4	1	0	23:4	13
2. FC Povoda	5	4	1	0	21:3	13
3. Poľnohospodár Vieska	5	4	1	0	21:7	13
4. Družstevník Topoľníky	5	3	2	0	27:7	11
5. TJ Lehnice	5	3	1	1	15:6	10
6. N Š N Atyp Kostolné Kračany	5	3	1	1	9:6	10
7. Družstevník Okoč-Sokolec	5	3	0	2	7:11	9
8. FK Baka	5	2	1	2	10:8	7
9. OFK Rapid Ohrady	5	2	1	2	6:12	7
10. Palas Jahodná	5	2	0	3	15:11	6
11. FC Vydrany	5	1	1	3	8:12	4
12. ŠM Štvrťok n/O	5	1	0	4	12:18	3
13. Dynamo Blatná n/O	5	1	0	4	8:17	3
14. Družstevník Dolný Štál	5	1	0	4	8:19	3
15. FC ŠTK 1914 Šamorín „B“	5	0	1	4	6:23	1
16. ŠM Janíky	5	0	1	4	4:36	1